

**UCHWAŁA NR IV/28/19
RADY MIASTA GRAJEWO**

z dnia 30 stycznia 2019 r.

w sprawie sposobu załatwienia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Grajewie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432, poz. 2500) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 i art. 238 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą złożoną na Dyrektora MOPS w Grajewie zawartą w piśmie z dnia 7 stycznia 2019 r. oraz wyjaśnieniami przedłożonymi przez Dyrektora MOPS w Grajewie w piśmie z dnia 18 stycznia 2019 r., uwzględniając informacje dodatkowo przedstawione radnym podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Grajewo w dniu 23.01.2019 r. stwierdza się, że skarga na działalność Dyrektora MOPS jest niezasadna.

§ 2. Uzasadnienie odmownego załatwienia skargi zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

mgr Halina Muryjas-Rząsa

Załącznik do uchwały Nr IV/28/19

Rady Miasta Grajewo

z dnia 30 stycznia 2019 r.

Uzasadnienie odmownego załatwienia skargi wniesionej na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Grajewie.

W dniu 10 stycznia 2019 r. do Burmistrza Miasta Grajewo wpłynęła skarga sygnowana datą 07.01.2019 r. wniesiona za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży. Z treści skargi wynika, że powodem jej złożenia jest niewypłacenie stronie skarżącej należnych w jej ocenie kwot z tytułów: świadczenia wychowawczego 500+, zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami z tytułu samotnego wychowywania dziecka oraz wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej – za wskazane w skardze okresy.

Odnosząc się do treści zarzutów sformułowanych przez skarżącego należy stwierdzić, co następuje:

Warunki przyznawania ww. świadczeń nie zależą od swobodnej oceny dyrektora ale zapisane są w ustawach regulujących nabywanie uprawnień do poszczególnych świadczeń.

W dniu 5 kwietnia 2016 r. skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego 500+ na okres zasiłkowy 2016/2017 trwający od 1 kwietnia 2016 r. do 30 września 2017 r. na troje dzieci. W składzie rodziny wskazała 5 osób: siebie, męża oraz troje dzieci. Świadczenia wychowawcze zostały przyznane decyzją nr MOPS.572.394.2016 z dnia 25.04.2016, ponieważ skarżąca spełniała przesłanki do przyznania świadczeń (dochód rodziny nie przekraczał kryterium dochodowego, rodzina wspólnie zamieszkiwała i wychowywała dzieci).

Sytuacja rodzinna skarżącej uległa zmianie. W dniu 16 marca 2017 r. skarżąca dostarczyła do tutejszego ośrodka, wyrok Sądu Okręgowego w Łomży I Wydział Cywilny z dnia 13 lutego 2017 r. o rozwodzie i zasądzonych alimentach na rzecz 2 małoletnich dzieci.

W lipcu 2017 r. ponownie uległa zmianie sytuacja rodzinna skarżącej. Dnia 25 lipca 2017 r. skarżąca urodziła kolejne dziecko.

- I. W dniu 9 sierpnia 2017 r. skarżąca złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia wychowawczego w związku z urodzeniem dziecka na najmłodsze dziecko. Pełniący obowiązki Zastępcy Dyrektora zmienił decyzję własną nr MOPS.572.394.2016 wydaną dnia 25 kwietnia 2016 r. na czas trwania okresu zasiłkowego 2016/2017 w ten sposób, że dnia 10.08.2017 r. decyzją nr MOPS 572.394a.2016. przyznał skarżącej świadczenie wychowawcze na syna na okres od dnia 01.08.2017 r. do dnia 30.09.2017 r.

Zgodnie z art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci ilekroć w ustawie jest mowa o osobie samotnie wychowującej dziecko -oznacza to pannę, kawalera, wdowę, wdowca, osobę pozostającą w separacji orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu, osobę rozwiedzioną, chyba że wychowuje wspólnie co najmniej jedno dziecko z jego rodzicem.

W części I wniosku o świadczenie wychowawcze dotyczących danych osoby składającej wniosek skarżąca wskazała, że jest osobą rozwiedzioną. Dlatego też w rozumieniu ww. ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci zaliczono skarżącą do osób samotnie wychowujących dzieci. Skarżąca nie miała zasądzonych alimentów na najmłodszego syna. W omawianym okresie zasiłkowym nie było obowiązku spełnienia wymogu posiadania zasądzonych alimentów od drugiego z rodziców, by uzyskać świadczenie wychowawcze.

Od dnia 1 października 2017 r. rozpoczął się kolejny okres zasiłkowy **2017/2018** trwający do dnia 30 września 2018 r. Wraz z nowym okresem zasiłkowym, t.j. 2017/2018, wprowadzone zostały również zmiany w obowiązujących przepisach (art. 19 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin -Dz.U z 2017 r. poz. 1428. Między innymi jedną ze zmian było wprowadzenie dla osób samotnie wychowujących dzieci wymogu zasądzenia alimentów od drugiego z rodziców. Ustawodawca w ustawie szczegółowo określił w jakich przypadkach świadczenie wychowawcze nie przysługuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy świadczenie wychowawcze nie przysługuje, jeżeli:

- 1) dziecko pozostaje w związku małżeńskim;
- 2) dziecko zostało umieszczone w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie albo w pieczy zastępczej;
- 3) pełnoletnie dziecko ma ustalone prawo do świadczenia wychowawczego na własne dziecko;
- 4) członkowi rodziny przysługuje za granicą na dziecko świadczenie o podobnym charakterze do świadczenia wychowawczego, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.

2. Świadczenie wychowawcze na dane dziecko nie przysługuje, jeżeli osobie samotnie wychowującej dziecko nie zostało ustalone, na rzecz tego dziecka od jego rodzica, świadczenie alimentacyjne na podstawie tytułu wykonawczego pochodzącego lub zatwierdzonego przez sąd, chyba że:

- 1) drugie z rodziców dziecka nie żyje;
- 2) ojciec dziecka jest nieznan;
- 3) powództwo o ustalenie świadczenia alimentacyjnego od drugiego z rodziców zostało oddalone;
- 4) sąd zobowiązał jedno z rodziców do ponoszenia całkowitych kosztów utrzymania dziecka i nie zobowiązał drugiego z rodziców do świadczenia alimentacyjnego na rzecz tego dziecka;
- 5) dziecko, zgodnie z orzeczeniem sądu, jest pod opieką naprzemienną obojga rodziców sprawowaną w porównywalnych i powtarzających się okresach.

Skarżąca w dniu 23 sierpnia 2017 r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okres zasiłkowy 2017/2018 na dwoje dzieci. Na najmłodszego syna skarżąca nie wniosowała o przyznanie ww. świadczenia. Dnia 28.09.2017 r. Ośrodek drogą teleinformatyczną (system Empatia) pozyskał dane osobowe najmłodszego dziecka, z których wynika, iż ojcem dziecka wpisanym w akt urodzenia jest były mąż skarżącej (który faktycznie nim nie był). Na dzień ustalania prawa do świadczeń wychowawczych na dzieci skarżąca nie posiadała zasądzonych alimentów na rzecz najmłodszego syna od ojca dziecka. W związku z powyższym, w myśl obowiązującego przepisu cytowanej ustawy art. 8 ust. 2, skarżącej nie przysługiwało świadczenie wychowawcze na syna. Dnia 08.03.2018 r. skarżąca dostarczyła do tutejszego Ośrodka odpis zupełny aktu urodzenia najmłodszego syna sporządzony dnia 08.03.2018 r., który zawierał informację, że „Sąd Rejonowy w Grajewie wyrokiem z dnia 5 lutego 2018 r. prawomocnym z dniem 26 lutego 2018 r. ustalił, że mąż matki nie jest ojcem dziecka, którego dotyczy niniejszy akt. Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – prawo o aktach stanu cywilnego zamieszczono nazwisko matki jako nazwisko dziecka. W tym samym dniu skarżąca złożyła również wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na syna. W związku z tym, iż ojciec dziecka jest nieznan, od marca 2018 r. świadczenie wychowawcze skarżącej przysługiwało, bowiem wypełniła dyspozycje zawarte w art. 8 ust 2 pkt 2 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Wobec powyższego świadczenie wychowawcze na najmłodszego syna zostało przyznane decyzją nr MOPS. 572.802.1.2018 z dnia 9.03.2018 r. na okres od 1 marca 2018 r. do 30.09.2018 r.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego sposobu zmiany decyzji przyznającej świadczenie wychowawcze na najmłodszego syna należy zauważyć, że ostateczna decyzja administracyjna została zmieniona zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Przepis ten stanowi, że: Organ właściwy oraz marszałek województwa mogą bez zgody strony zmienić lub uchylić ostateczną decyzję administracyjną, na mocy, której strona nabyła prawo do świadczenia wychowawczego, jeżeli uległa zmianie sytuacja rodzinna lub dochodowa rodziny mająca wpływ na prawo do świadczenia wychowawczego(...). W/w decyzje zawierały pouczenie o prawie odwołania do SKO, z którego to prawa skarżąca nie skorzystała.

II. Skarżąca wskazała w skardze, iż nie otrzymywała zasiłku rodzinnego wraz z dodatkiem do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka oraz dodatkiem z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej na najmłodszego syna od dnia narodzin dziecka do dnia 01.11.2018 r. Ww. świadczenia wraz z dodatkiem z tytułu urodzenia się dziecka (1 000,00 zł jednorazowo) na najmłodszego syna zostały przyznane skarżącej decyzją nr MOPS.520.595.1.2018 z dnia 09.03.2018 r. na okres od 01.03.2018 r. do 31.10.2018 r. (po spełnieniu wymogów ustawowych tj. po dostarczeniu odpisu zupełnego aktu urodzenia dziecka). Natomiast prawo do jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia się dziecka w wysokości 1.000,00 zł (tzw. becikowe) zostało przyznane decyzją nr MOPS.523.159Z.2017 z dnia 29.08.2017 r. (po złożeniu wniosku 16.08.2017 r.). Przepisy ustalające prawo do jednorazowej zapomogi w omawianym okresie nie uzależniały przyznania tego świadczenia od wpisania drugiego rodzica do składu rodziny, ani od zasądzenia alimentów na rzecz dziecka od drugiego rodzica.

Najmłodszy syn skarżącej urodził się w dniu 25.07.2017 r. W okresie zasiłkowym 2017/2018 w składzie rodziny we wniosku o przyznanie świadczenia rodzinnego wraz z dodatkami, skarżąca wskazała siebie jako wnioskodawcę i czworo dzieci. W związku z tym, że skarżąca była osobą rozwiedzioną, należało zaliczyć ją do osób samotnie wychowujących dzieci w myśl art. 3 pkt 17 a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. W związku z tym, że w akcie urodzenia najmłodszego dziecka figurował były mąż skarżącej, a dziecko nie miało zasądzonych alimentów na jego rzecz – świadczenia rodzinne na syna nie przysługiwały zgodnie z art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

W myśl przepisów art. 7 pkt 5 ww. ustawy zasiłek rodzinny nie przysługuje, jeżeli osobie samotnie wychowującej dziecko nie zostało ustalone na rzecz dziecka od jego rodzica, świadczenie alimentacyjne na podstawie tytułu wykonawczego pochodzącego lub zatwierdzenia przez sąd, chyba że:

- a) rodzice lub jedno z rodziców nie żyje
- b) ojciec dziecka jest nieznan
- c) powództwo o ustalenie świadczenia alimentacyjnego od drugiego z rodziców zostało oddalone
- d) sąd zobowiązał jednego z rodziców do ponoszenia całkowitych kosztów utrzymania dziecka i nie zobowiązał drugiego z rodziców do świadczenia alimentacyjnego na rzecz tego dziecka
- e) dziecko zgodnie z orzeczeniem sądu, jest pod opieką naprzemienną obojga rodziców sprawowaną w porównywalnych i powtarzających się okresach.

W dniu 08.03.2018 r. skarżąca dostarczyła do tutejszego Ośrodka odpis zupełny aktu urodzenia syna z którego wynika, iż Sąd Rejonowy w Grajewie wyrokiem z dnia 05 lutego 2018 r. prawomocnym z dniem 26 lutego 2018 r. ustalił, że mąż matki nie jest ojcem dziecka, którego dotyczy niniejszy akt. Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – prawo o aktach stanu cywilnego zamieszczono nazwisko matki jako nazwisko dziecka. W związku z powyższym w dniu 09.03.2018 r. skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego oraz dodatków do zasiłku rodzinnego na najmłodszego syna. Po rozpatrzeniu wniosku powyższe świadczenia zostały przyznane, bowiem skarżąca wypełniła dyspozycje zawarte w art. 7 ust. 5 pkt b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ponieważ udowodniła, że ojciec dziecka jest nieznan.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że skarżąca otrzymała zasiłek rodzinny z dodatkami za okres 01.03.2018-30.11.2018 r., a mimo to skarżąca żąda wypłaty zasiłku rodzinnego z dodatkami za okres od urodzenia dziecka tj. od lipca 2017 r. do 30.11.2018 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że przyznanie zasiłku wychowawczego 500 plus oraz zasiłku rodzinnego z dodatkami w okresach wskazanych przez skarżącą byłoby niezgodne z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

Zgromadzone w sprawie przedmiotowej skargi dokumenty, wyjaśnienia Dyrektora MOPS oraz obowiązujące przepisy wskazują na niezasadność skargi.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.